

finde os i hans Utilfredshed. Men jeg siger, lad os samle os om denne Sag, jeg tror, at vi banfelig finde noget andet Samlingspunkt. Og jeg vender mig endog til den anden Side, til Ministeriet. Ikke som Ministeriets Ven! Jeg vil ikke bruge stærke Udtryk, jeg vil netop ikke efterligne det ærede Medlem fra Kolbing, saa jeg vil ikke sige, hvad jeg er over for dette Ministerium. Jeg har brugt stærke Ord den Gang, da de stærke Ord's Tid var, maasse var den da allerede omme, maatte jeg i den Henseende noget at berøje mig. Jeg vilde gerne have, at vi kunde samle os til alvorligt Arbejde, for at rejse dette uhykkelige Land, der nu i en Menneftaalder har ligget hen til Spot for alle sine Omgivelsers, en Skændsel for alle, som vakte det vel, og udsat for at blive et Bytte for de Storme, som sikkert ville komme til at drage hen over vor Verdensdel og ikke bør træffe os i en splittet og ødelagt Tilstand.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Holm: I Anledning af det Foredrag, vi nu nys hørte, skal jeg ikke følge den ærede Foredragsholder i hans poetiske Svingninger, thi det vilde være vanskeligt; men jeg vil dog sige, at det er længe siden, vi have hørt et saa brutalt Brud med alt, hvad man tidligere har lovpriist under den Tid, man har deltaget i det politiske Liv. Thi det ærede Medlem har — hvilket andre ærede Medlemmer ville erindre. — hidtil til enhver Tid lovpriist den Arbejdsbevægelse, som i de senere Aar har rejst sig her i Landet ved Dygtighed, Energi, Kraft og Mod fra Arbejdernes egen Side. Nu staar det ærede Medlem her og hilser med Glæde en indirekte Beskatning paa den Arbejderbefolkning, som man lægger en Skat paa, og som han nu siger er nedsunken i Fordærvelse og moralsk Forjæmpning og alle de stærke Udtryk, han brugte. Det ærede Medlem skal dog huske, at alt det, han lovpriiste Arbejderne for, er vovet op, medens Arbejderne have drukket Ol; men Landarbejderne, der leve under fortrykte Forhold, have ikke kunnet rejse sig trods alt.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pingel: Jeg har ikke stgdet Arbejderbefolkningen som saadan for at være nedsunken. (P. Holm: So, De har!) Nej, jeg

har sagt, at denne fordærvelige Drist har faaet Indpas mellem Arbejderne og øvet en Indflydelse i Befolkningen, og det staar jeg ved. (Afbrydelse af P. Holm). Ja, jeg taffer den ærede Afbryder og sidste Taler, fordi han har sagt det, fordi jeg derved faar Beslighed til at sige et Par Ord, der muligvis kunde have en beroligende Indflydelse paa det ærede Medlems oprørte Videnstaber — mine Videnstaber ere ikke i Oprør. — Jeg vil sige, at jeg ogsaa har haft i Sinde at tale om det Punkt, om og hvorvidt vi her splittede Arbejderbefolkningen. Jeg siger: I bedste Forstand gøre vi det ikke. Jeg tror, der er en Solidaritetsfølelse imellem Arbejderne paa Landet og Arbejderne i Byen. Jeg tror nu ganske vist, at de i dette givne Øjeblik ville komme til at staa noget uvillig overfor hinanden i mange Henseender, men det gør aldeles ingenting. Den dybe Solidariske Interesse, som de have tilfælles, vil gøre, at de finde hinanden igen. Jeg hører med til dem, der tro paa den Sætning, at Proletariatet i alle Lande og fremfor alt, at Proletarerne indenfor et enkelt Lands Grænser skulle søge hinanden, og de skulle finde hinanden. Kommer der saa ogsaa fra anden Side en hjælpende Haand, skal man ikke støde den til Side, og dersom man her fra Venstres Side tænker paa at lette Landarbejdernes Byrder ved at nedsætte Sukkerstaten, og Bybefolkningen ved at befri den for eller dog vanskeliggøre den Afgangen til den ødelæggende Drist, saa har man i Virkeligheden ikke splittet dem. Men der er en Ting endnu, der falder mig ind. Jeg maa al Tid paa Vejen samle op, hvad jeg har tabt; men det falder mig ind, at jeg ikke kom til at tale om det, der vilde indvindes ved den Sukkerstat, jeg talte om. Der skulde efter min Mening indføres i Loven, at disse indbundne Dele af Sukkerstaten skulde anvendes til at frigøre Nis, Petroleum eller hvilke andre Artikler, man helst vilde have frigjort. Det skulde imidlertid ikke gøres gratis, fordi det vilde føre til langvarige Overvejelser, men den Kapital, der saaledes kom ind, enten det nu var 3 eller 4 Millioner, hvor meget det nu var, mener jeg, skulde baandlægges saaledes i Statskassen, at den ikke kunde anvendes til andet end Nedsættelser paa det, vi derefter kom til at arbejde paa, men sandsynligvis ville vi ikke naa noget Resultat denne Gang.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem talte egentlig længere, end han havde Ret til, men jeg har efter den Anledning, der var dertil, ikke villet affære ham Ordet.